

ΕΚ ΤΟΥ Ι. ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΚΕΛΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ὁ Γέρον Γαβριήλ τοῦ Ἀγ. Ὅρους «ξεσκεπάζει» ὅλας τὰς αἱρέσεις τοῦ παπισμοῦ καὶ ἐξηγεῖ διατὶ ὁ Πάπας εἶναι πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου Μία ἀποκαλυπτικὴ συνομιλία, εἰς τὴν ὁποίαν τονίζει ὅτι ὁ Παπισμὸς δὲν ἔχει μυστήρια, διότι δὲν εἶναι Ἑκκλησία. Χαρακτηρίζει τὸν Πάπαν Πρύτανιν ὅλων τῶν αἵρετικῶν διδασκαλιῶν, νοθευτὴν τῶν ὀρθῶν δογμάτων τῆς Πίστεως, καινοτόμον καὶ μεταρρυθμιστὴν τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν παραδόσεων. Διατὶ Πατριάρχαι, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ κληρικοὶ παραβιάζουν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων.

Αἱ λειτουργικαὶ φιέσται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ τῶν Παπικῶν ὑπενθυμίζουν τὸ Ἰουδαϊκὸν συνέδριον τοῦ Καϊάφα. Δὲν ὀφείλομεν ὑπακοὴν εἰς τοὺς πνευματικούς μας, ὅταν οὗτοι δὲν ὀρθοτομοῦν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας.

Ἡ συνομιλία

Παραθέτομεν κατωτέρω ὁλόκληρον τὴν συνομιλίαν, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη τὴν 18ην Νοεμβρίου εἰς τὴν Πυλαίαν Θεσσαλονίκης. Αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«- Γέροντα Γαβριήλ εὐλογεῖτε.

Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογεῖ ἐσᾶς καὶ ὅλους τοὺς δικούς σας σὲ ὅλη σας τὴν ζωὴ καὶ σὲ ὅλη τὴν αἰωνιότητα. Εὐχομαι νὰ χαρίσει ὁ Θεὸς σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰρήνην καὶ μετάνοια. Ὅταν ἀναστήθηκε ὁ Κύριός μας ἐμφανίστηκε στοὺς μαθητὲς Του καὶ τοὺς εἶπε «Εἰρήνη ὑμῖν». Τὰ ὑπέροχα αὐτὰ λόγια, τὴν εἰρήνην αὐτὴν εὐχομαι κι ἐγὼ σὲ ὅλους. Εὐχομαι ἐπίσης ὁ Κύριος νὰ ἀναστήσει τὴν Ἑλλαδίτσα μας καὶ νὰ τὴν βγάλει ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀδιέξοδα τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ οἰκονομικά. Νὰ ἔχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες δουλειὰ καὶ νὰ ζοῦνε μὲ ἀξιοπρέπεια.

Ἀρχηγὸς τῶν αἱρέσεων –Πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου

- Γέροντα ὁ Πάπας τί εἶναι τελικά; Τί ἰσχύει γι' αὐτὸν σύμφωνα μὲ τοὺς Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας μας;

Ὁ Πάπας εἶναι ἀρχηγέτης τῶν αἱρέσεων καὶ Πρύτανις τῶν αἵρετικῶν διδασκαλιῶν. Πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρες. Ὁ μεγαλύτερος ἀρχιαιρεσιάρχης καὶ παναιρεσιάρχης ὅλων τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἐποχῶν. Ἐπινοητὴς τῶν μὴ ὀρθοδόξων δογμάτων ἐπιδεξιότατος.

Ἐφευρέτης τῆς διαστροφῆς τῆς ἀλήθειας ἱκανότατος. Μέγιστος καινοτόμος καὶ μεταρρυθμιστὴς τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν παραδόσεων. Ἀρχηγὸς καὶ θεμελιωτὴς τῶν παντοίων κακοδοξιῶν. Νοθευτὴς τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας τὸ παντάπαν ἀσυναγώνιστος.

Νοθευτὴς τῶν ὀρθῶν δογμάτων πάντῃ ἀμίμητος. Διαστροφεὺς τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας ἀπαντάπασι ἀπαράβλητος. Ὁ Πάπας εἶναι ἡ τελεία προσωποποίησης τῆς πλάνης καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐνσάρκωσις τῆς

αίρέσεως. Ἄριστος ἰθυντὴρ τῆς διαβρώσεως καὶ ἀλλοτριώσεως τῆς ἀληθείας. Εἰσηγητὴς καὶ πρωταγωνιστὴς τῶν ἀντικανονικῶν καὶ ἀντιπαραδοσιακῶν πρωτοβουλιῶν ὀλωσδιόλου ἀσύμβλητος. Ὑπατος καταλύτης καὶ περιφρονητὴς τῶν Ἀποστολικῶν Κανόνων καὶ τῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν συνόδων. Διαιρέτης καὶ καταστροφεὺς τοῦ ἄνωθεν ὕφαντοῦ χιτῶνος τῆς Ἐκκλησίας τὸ παράπαν ἀπαράμιλλος. Πλήρης ἐωσφορικοῦ καὶ ἄκρατου ἐγωισμοῦ, ἀφοῦ ἀνακηρύττει τὸν ἑαυτό του ἀλάθητο καὶ τὸν τοποθετεῖ ἐπάνω ἀπὸ τὶς Τοπικὲς καὶ Οἰκουμενικὲς Συνόδους. Ὁξυνούστατος εὐρετὴς τῶν καινοτομιῶν καὶ τῶν ἡμαρτημένων διδασκαλιῶν. Εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας ἄσπονδος, καὶ φίλος τοῦ διαβόλου παμφίλτατος. Ἀπὸ τοὺς Ἀρειανοὺς εἰς τοὺς Παπικοὺς Φορεὺς μονώτατος τῶν αἵρετικῶν φρονημάτων καὶ κακοδοξιῶν. Καινοτόμος καὶ μεταρρυθμιστὴς τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν Παραδόσεων πού δὲν ἔχει ἰσάμιλλό του εἰς τὴν ἀνθρωπίνῃ καθόλου ἱστορία. Ἔργον μοναδικὸν καὶ ἀποκλειστικὸν τοῦ Πάπα εἶναι αἱ παντοῖαι καινοτομίαι καὶ κακοδοξίαι πού εἰσήγαγε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ νὰ μὴ ἀκολουθεῖ τὰ δόγματα τῶν Ἀποστόλων, τῶν Διδασκάλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Εἰσηγητὴς πολύτροπος τῶν μυρίων καινοτομιῶν εἰς τὴν πίστιν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Πρωτοστατεῖ εἰς πᾶν κακὸν καὶ ὀλέθριον διὰ σύνολον τὴν ἀνθρωπότητα. Κατὰ τὴν διδασκαλία τῶν Πατέρων μας ὁ Πάπας εἶναι ψευδόχριστος καὶ ἀντίχριστος, ὁ μεγαλύτερος αἵρετικὸς ὅλων τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἐποχῶν. Ὅτι ἦταν οἱ ἀρειανοὶ τὸν 4ο αἰῶνα εἶναι καὶ τώρα οἱ παπικοί.

Ὁ γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους σύγχρονους πολέμιους τοῦ παπισμοῦ καὶ τῶν παπολατρῶν, ἔλεγε πὼς ὁ παπισμὸς εἶναι πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὁ φλογερὸς ἱσαπόστολος καὶ ἐθνομάρτυρας κήρυττε «Τὸν Πάπα νὰ καταρᾶσθε, διότι αὐτὸς θὰ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ» (90ῇ Προφητεία).

Ὁ ὁσιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς, αὐτὸς ὁ μέγας σύγχρονος Σέρβος ἅγιος, μᾶς δίδαξε πὼς «Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπάρχουν τρεῖς κυρίως πτώσεις: Τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Πάπα» (Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος).

- Γέροντα Γαβριὴλ ἡ Παπικὴ ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία;

Ἡ Παπικὴ ἐκκλησία δὲν εἶναι Ἐκκλησία. Δὲν ἔχει Μυστήρια. Ὁ Χριστὸς πάνω στὸν πλανήτη τῆς Γῆς ἵδρυσε μία Ἐκκλησία. Ὅταν λέμε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως τί ὁμολογοῦμε; Ὅτι πιστεύουμε «Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Δὲν ἵδρυσε ὁ Χριστὸς πολλὰς Ἐκκλησίες. Δὲν εἶναι Ἐκκλησία ὁ Πάπας. Δὲν ἔχουν Μυστήρια οἱ παπικοί.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης λέει μέσα στὸ Πηδάλιο ὅτι οἱ παπικοὶ εἶναι παμπάλαιοι αἵρετικοί, εἶναι ἀβάπτιστοι (Ἑρμηνεία ΜΖ' Αποστολικοῦ Κανόνος). Τὰ ἐγκλήματα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παπισμοῦ τὰ διαπραχθέντα εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος

- Γέροντα γιὰ τοὺς παπικοὺς τί ἰσχύει στὴν πραγματικότητα;
Οἱ παπικοὶ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας. Στὸ θαῦμα μὲ τὸν ἀγιορείτη Ζωγραφίτη μοναχὸ ποὺ ζοῦσε σὲ ἓνα κελλὶ στὴν ἐποχὴ ποὺ ἦρθαν ἐδῶ οἱ Λατῖνοι νὰ πείσουν τοὺς πατέρες νὰ κάνουν τὴν ἔνωση ἐπὶ Μιχαὴλ Η' καὶ Βέκκου Πατριάρχου, ἡ ἴδια ἡ Παναγία λέει τί εἶναι στὴν πραγματικότητα οἱ παπικοί. Τότε τὸν Ἅγιο Πρῶτο τὸν ἀπαγχονίσανε, τὸν ἅγιο Κοσμᾶ, τοὺς ἄλλους Καρεῶτες μοναχοὺς τοὺς καρατομήσανε. Τοὺς Ἰβηρῖτες τοὺς πνίξανε. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἔξω ἀπὸ τὸ Βουλγαρικὸ τὸ μοναστήρι σὲ ἓνα κελλὶ ἦταν ἓνα γεροντάκι. Καὶ ἓνα βράδι ποὺ ἔλεγε μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τοὺς Χαιρετισμοὺς καὶ ἔφτασε καὶ εἶπε «Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε», τοῦ μίλησε καὶ ἡ Παναγία μας καὶ τοῦ λέει: Χαῖρε κι ἐσὺ γέρων τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεροντάκι φοβήθηκε καὶ τοῦ λέει ἡ Παναγία: Μὴ φοβᾶσαι. Τρέξε στὸ μοναστήρι καὶ πὲς στοὺς πατέρες πὼς οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Υἱοῦ μου ἔρχονται. Κι ὅσοι θέλουν ἄς φύγουν στὰ δάση νὰ γλυτώσουν. Ὅσοι θέλουν ἄς μείνουν νὰ ἀγωνιστοῦν. Τότε τὸ γεροντάκι ἔτρεξε στὸ μοναστήρι καὶ εἶπε στοὺς πατέρες αὐτὰ ποὺ τοῦ εἶπε ἡ Παναγία. Μερικοὶ πατέρες φύγαν στὰ δάση. Εἰκοσιέξι πατέρες μὲ τὸν ἡγούμενο κλείστηκαν στὸν πύργο, καὶ ἡ Παναγία πῆγε ἐκεῖ μόνη της νὰ τοὺς ἐμψυχώσει. Πῆγαν οἱ Λατῖνοι καὶ τοὺς εἶπαν νὰ ἀναγνωρίσουν γιὰ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Πάπα. Ἀρνήθηκαν καὶ εἶπαν ἐμεῖς μόνο τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ἀναγνωρίζουμε γιὰ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Τοὺς κάψαν. Τὰ ὀνόματά τους εἶναι στὰ βουλγαρικὰ ὠρολόγια καταγραμμένα. Αναφέρεται ἀκόμη ὅτι ἓνας ἀσκητὴς εἶδε ἔξω ἀπὸ τὸ κελλί του ἓνα βράδυ τὴν Παναγία μας μὲ δυὸ ἱεροπρεπεῖς ἄνδρες. Ἐτρεξε ἔβαλε μετάνοια καὶ λέει: Παναγία νὰ ῥθεις νὰ εὐλογήσεις τὸ κελλί μου. Καὶ ἡ Παναγία τοῦ λέει: Δὲν ἔρχομαι γιατί ἔχεις μέσα τὸν ἐχθρό μου. Ὁ γέροντας στεναχωρήθηκε. Δὲν εἶχε κανένα μέσα. Μπροστὰ ἀπὸ καιρὸ εἶχε δανειστεῖ ἓνα βιβλίο ἀπὸ ἓνα ἄλλο ἀσκητή. Καὶ διαβάζοντας στὸ τέλος εἶχε δύο λόγους τοῦ Νεστορίου κατὰ τῆς Παναγίας μας, ποὺ τὴν ἀποκαλοῦσε Χριστοτόκο καὶ ἀνθρωποτόκο καὶ ὄχι Θεοτόκο. Αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία ποὺ ἡ Παναγία μας εἶπε δὲν ἔρχομαι, γιατί ἔχεις μέσα τὸν ἐχθρό μου.
Ὅποιος ἔχει φιλίες μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας γίνεται αὐτόματα καὶ αὐτὸς ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ θὰ χαθεῖ μαζί τους. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέει: «ὁ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ βασιλέως συμφιλιῶν, οὐ δύναται τοῦ βασιλέως φίλος εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ζωῆς ἀξιοῦται, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐχθροῖς ἀπολεῖται».

Πότε δικαιολογείται ή άνυπακοή εις τούς πνευματικούς

- Πολλοί Πατριάρχες καί Δεσπότες γέροντα άκούμε νά λένε πώς ό Πάπας είναι όντως Έκκλησία. Έμεϊς τί πρέπει νά κάνουμε; Πρέπει νά κάνουμε ύπακοή σέ αυτούς;

Όφείλουμε ύπακοή στούς Δεσποτάδες μας, στούς πνευματικούς μας, όταν όρθοτομοϋν τόν λόγο τής άληθείας. Όταν όμως δέν όρθοτομοϋν τόν λόγο τής άληθείας καί λένε αίρετικά πράγματα, όχι μόνο σέ αυτούς δέν πρέπει νά κάνουμε ύπακοή, αλλά καί σέ ένα Άγγελο από τόν οϋρανόν άν κατέβει καί μās πει άντίθετα μέ αυτά πού διδάσκει ή Έκκλησία δέν πρέπει νά κάνουμε ύπακοή.

Έχουμε καθήκοντα πρὸς τούς πνευματικούς μας Πατέρες καί καθήκοντα πρὸς τόν Θεό. Τα καθήκοντα πρὸς τόν Θεόν είναι υπέρτερα τῶν καθηκόντων πρὸς τούς πνευματικούς μας Πατέρες. Άν ένα καθήκον πρὸς τούς πνευματικούς μας Πατέρες συγκρούεται μέ τὸ καθήκον μας πρὸς τόν Θεόν, τότε παύει νά ισχύει, καταργείται.

Παράδειγμα έχουμε τήν Άγία Γραφή. Τί διαβάζουμε στίς Πράξεις τῶν Αποστόλων; Οί Γραμματεῖς καί οί Φαρισαῖοι, οί Ιουδαῖοι άρχιερεῖς ήτανε οί πνευματικοί ήγέτες στήν εποχή τοϋ Κυρίου μας. Πιάσαν τούς Αποστόλους, τούς βάλαν φυλακή καί τούς εῖπαν νά μή κηρύττουν. Πήγε Άγγελος Κυρίου καί τούς έβγαλε καί τούς εῖπε νά κηρύξουν. Τούς ξαναπιάσαν καί τούς εῖπαν: Τί σās εῖπαμε; Γιατί δέν κάνετε ύπακοή; Έμεϊς εῖμαστε οί πνευματικοί ήγέτες! Τότε άπολογήθηκε ό Απόστολος Πέτρος: «Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μάλλον ή ανθρώποις» (Πράξ. 5, 29).

Ό Απόστολος Παϋλος τί λέει πρὸς τούς Γαλάτας· (1, 8) «άλλά καί εἰάν ήμεῖς ή άγγελος έξ οϋρανοϋ εϋαγγελίζεται υμῖν παρ' ὃ εϋηγγελισάμεθα υμῖν, άνάθεμα εἶστω». Ήταν δυνατόν ποτε ένας Άγγελος νά πάει στούς Γαλάτας καί νά κηρύξει άντίθετα από αυτά πού δίδαξε ό Απόστολος Παϋλος; Όχι βέβαια! Έ, τότε γιατί τὸ γράφει ό Απόστολος αυτό; Άσκοπο είναι; Περιττό είναι; Άστοχο είναι; Έτσι εἰκῆ κι ὡς έτυχε τὸ έβαλε; Τὸ έβαλε για νά μή παρασυρθοϋμε καί ποϋμε ό Δεσπότης μας είναι Άγιος. Μέ τήν προσευχή του ανασταίνει νεκρούς, άνορθεῖ παραλύτους, ανοίγει τὰ μάτια από τυφλούς, μετακομίζει ὄρη μέ ένα πρόσταγμά του. Όλα νά τὰ κάνει αυτά, έφόσον λέει κάτι πού δέν συμφωνεῖ μέ τήν Έκκλησία, δέν πρέπει νά τὸν κάνουμε ύπακοή.

Διαβάστε στὸ βίό τοϋ Αγίου Συμεών τοϋ Νέου Θεολόγου: Ό Άγιος θέλει νά φύγει από ήγούμενος καί καλεῖ τόν νέο ήγούμενο καί ὅλη τήν άδελφότητα καί τούς δίνει συμβουλές. Στὸ τέλος τί τούς λέει; Άν καί αὐτὸς σάν άνθρωπος κάνει κάτι πού δέν συμφωνεῖ μέ τήν Έκκλησία, μέ αυτά πού διδάσκει ή Έκκλησία, τότε προσωρινά νά κάνετε ύπακοή καί οί γεροντότεροι νά πᾶνε νά τὸν ποϋνε νά κάνει διόρθωση. Καί άν δέν κάνει διόρθωση, όχι μόνο σέ αὐτὸν νά μή κάνετε ύπακοή αλλά οϋτε καί σέ Άγγελο έξ οϋρανοϋ, άν έρθει νά σās τὸ πει. Αὐτὰ είναι λόγια τοϋ Αγίου Συμεών τοϋ Νέου Θεολόγου.

Ἔρχονται μερικοὶ ἱερεῖς στὸ κελλὶ καὶ μοῦ λένε: Μοῦ εἶπε ὁ Δεσπότης νὰ στεφανώσω ἓνα ὀρθόδοξο μὲ ἓνα ἑτερόδοξο. Καὶ ὅταν τοῦ λέω ὅτι αὐτὸ ἀπαγορεύεται, οἱ κανόνες, ὁ Ἅγιος Νικόδημος στὸ Πηδάλιο. Λέει δὲν εἶναι Ἅγιον. Ἐμεῖς εἴμαστε! Θὰ κάνεις ὑπακοὴ σὲ μᾶς. Τὶ λέει ὁ Ἀπόστολος; «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε...» (Εβρ. 13:17). Καὶ ἀπαιτοῦνε ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς νὰ κάνουν ὑπακοὴ καὶ σὲ πράγματα ποὺ εἶναι ἀντίθετα μὲ τὴ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς ἐρμηνεύει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος τὸ «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε...»; Ρωτάει ὁ Ἅγιος: Τὶ οὖν, φησὶν, ὅταν πονηρός, ἢ, καὶ μὴ πειθώμεθα;

Καὶ ρωτάει καὶ προτρέπει ὡς ἐξῆς: Πονηρός, πῶς λέγεις; εἰ μὲν πίστεως ἔνεκεν, φεῦγε αὐτὸν καὶ παραίτησαι, μὴ μόνον ἂν ἄνθρωπος, ἢ, ἀλλὰ κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατιῶν.

Διδάσκουν καὶ τὴν ἀνυπακοὴν οἱ Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας Λένε μερικοὶ χριστιανοί: Ἀφοῦ τὸ εἶπε ὁ Δεσπότης πρέπει νὰ τὸν κάνουμε ὑπακοή! Κι ἐμεῖς ρωτᾶμε: Ἄν ὁ Δεσπότης σοῦ ἔλεγε νὰ μὴ φᾶς γιὰ ἓνα ἐξάμηνο θὰ ἔκανες ὑπακοή; - Ὁχι! Σὲ αὐτὸ δὲν κάνουμε ὑπακοή! Στὴν ὑλικὴ τροφὴ λοιπὸν δὲν κάνουμε ὑπακοή, γιατί μᾶς βλάπτει αὐτὸ ποὺ λέει ὁ Δεσπότης. Στὰ πνευματικὰ ποὺ μᾶς βλάπτουν καὶ ἀφοροῦν τὴν αἰωνιότητα πῶς κάνουμε ὑπακοή;

Ὅταν λέει κάτι ὁ Δεσπότης ποὺ εἶναι σύμφωνο μὲ τὴν Ἐκκλησία θὰ κάνουμε ὑπακοή. Ἀλλὰ, ὅταν λέει κάτι ποὺ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν Ἐκκλησία, πῶς θὰ κάνουμε ὑπακοή; Σὲ αὐτοὺς ποὺ λένε πῶς πρέπει νὰ κάνουμε ἀδιάκριτη ὑπακοή, ἓνας ἅγιος μακαριστὸς γέροντας ἀγιορείτης ἔλεγε: Αὐτοὶ εἶναι εὐλαβεῖς βλαμμένοι!

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ὁ στῦλος τῆς ὀρθοδοξίας, λέει στὰ συγγράμματά του: «Ἐὰν ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος, οἱ ὄντες ὀφθαλμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς ἀναστρέφονται καὶ σκανδαλίζωσι τὸν λαόν, χρὴ αὐτοὺς ἐκβάλλεσθαι, Συμφέρον γὰρ ἄνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι ὡς μετὰ Ἄννα καὶ Καϊάφα εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός» (P.G. 35, 33-ΒΕΠΕΣ 33, 199).

Ἐκεῖ θὰ πᾶμε μὲ τὸν Ἄννα καὶ τὸν Καϊάφα στὴν γέεννα τοῦ πυρός, ἂν ἀκολουθήσουμε τοὺς Δεσποτάδες μας, ποὺ λένε ὅτι ὁ Πάπας εἶναι Ἐκκλησία καὶ ἔχει Μυστήρια καὶ πρέπει νὰ ἐνωθοῦμε. Ἄν ἓνας, Πατριάρχης εἶναι αὐτός, Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι, Ἐπίσκοπος, ὅ,τι καὶ νὰ εἶναι δὲν σέβεται τοὺς Ἀποστολικούς Κανόνες, δὲν σέβεται τοὺς Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν συνόδων, δὲν τηρεῖ αὐτὰ ποὺ δίδαξαν οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸς δὲν εἶναι ποιμένας. Τί εἶναι; Μᾶς τὸ λέει ἓνας μέγας Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας τοῦ 1ου αἰῶνος. «Πᾶς ὁ λέγων παρὰ τὰ διατεταγμένα ἢ πράσσων, κἂν ἀξιόπιστος ἢ, κἂν νηστεύῃ, κἂν παρθενεύῃ, κἂν σημεῖα ποιῇ, λύκος σοι φαινέσθω ἐν προβάτου δορᾷ φθορὰν προβάτου κατεργαζόμενος» (Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος P.G. 5, 912).

Αὐτὸς ὁ Πατριάρχης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Ἐπίσκοπος, ὅποιος καὶ νὰ εἶναι, πὺν λέει πράγματα πὺν δὲν συμφωνοῦν μὲ τὴν Ἐκκλησία, μὲ αὐτὰ πὺν δίδαξαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι ποιμένας, εἶναι λυκοποιμένας καὶ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας. Λένε πολλοί: Ἄφοῦ εἶναι ἐπίσκοπος καὶ τὸ λέει αὐτό, θὰ κάνουμε ὑπακοή. Τότε ὅταν ὁ Νεστόριος, πὺν ἦταν Πατριάρχης, ἔλεγε γιὰ τὴν Παναγία ὅτι ἦταν ἀνθρωποτόκος καὶ Χριστοτόκος ἔπρεπε οἱ χριστιανοὶ νὰ κάνουν ὑπακοή σὲ αὐτόν; Ἐπειδὴ ἦταν Πατριάρχης; Καὶ νὰ ποῦνε ἀφοῦ τὸ λέει ὁ Πατριάρχης θὰ κάνουμε ὑπακοή; Τί θὰ γινόταν ἔτσι; Θὰ γίνονταν ὅλοι αἵρετικοὶ καὶ θὰ χάνονταν. Δὲν θὰ σωζόταν κανένας, ἀν τὸν ἀκολουθοῦσαν.

Ἔρχονται στὸ κελλί μου μερικοὶ ὑποψήφιοι ἱερεῖς καὶ μοῦ λένε· ἔχει εὐλογία νὰ γίνω ἱερέας; Τοὺς ρωτάω: Εἶχες σχέση ὀλοκληρωτικὴ μὲ γυναῖκα ἢ ἄνδρα πρίν...; Ἡ μέσα στὸ γάμο σου μήπως μοίχευες; Καὶ μοῦ λένε: - Μὰ ὁ Δεσπότης εἶπε πὺς μπορῶ. Τοὺς ἀπαντῶ: Ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως δὲν θὰ σὲ κρίνει ὁ Δεσπότης ἀλλὰ ὁ Δεσπότης Χριστός. - Μοῦ εἶπαν πὺς ἀν ὑπάρχει πραγματικὴ μετάνοια, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ σκεπάσει. Σημασία δὲν ἔχει τί λέω ἐγὼ ἢ τί λέτε ἐσεῖς ἢ τί σᾶς λένε ἄλλοι. Σημασία ἔχει τί λένε οἱ Ἅγιοι. Σημασία ἔχει ποιο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ στάσις τῶν Ὀρθοδόξων ἔναντι τῶν Παπικῶν καὶ τῶν Φιλοπαπικῶν Γέροντα ποιά στάση πρέπει νὰ κρατᾶμε ἐμεῖς οἱ λαϊκοὶ ἀπέναντι στοὺς ἱερεῖς τοὺς παπικοὺς καὶ στοὺς δικούς μας παπολάτρες; Τὴν ἐποχὴ τῆς Φραγκοκρατίας, στὴν Κύπρο, οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἐκδιώχθηκαν, καὶ ἐπιβλήθηκε στὶς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ τὰ μοναστήρια ἡ μνημόνευση τῶν Λατίνων ἐπισκόπων. Ὁ Ὀρθόδοξος λαὸς δὲν ἐκκλησιαζόταν στοὺς ναοὺς των, ἐπειδὴ μνημονεύονταν τότε οἱ λατῖνοι ἐπίσκοποι. Ὁ Ἅγιος Γερμανὸς Β΄ Κωνσταντινουπόλεως (1222-1240) γράφει μία ἐπιστολὴ στοὺς Κυπρίους τότε καὶ τοὺς λέει: «Ἐξορκίζω ὅλους τοὺς λαϊκοὺς, ὅσοι εἴστε γνήσια τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, νὰ φεύγετε ὀλοταχῶς ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς πὺν ὑπέπεσαν στὴν ὑποταγὴ στοὺς Λατίνους, καὶ μήτε σὲ ἐκκλησία νὰ συγκεντρώνεστε μαζί τους, μήτε νὰ παίρνετε ὀποιαδήποτε εὐλογία ἀπὸ τὰ χέρια τους. Εἶναι καλύτερα νὰ προσεύχεσθε στὸ Θεὸ στὰ σπίτια σας μόνοι, παρὰ νὰ συγκεντρώνεστε στὴν ἐκκλησία μαζί μὲ τοὺς Λατινόφρονες. Εἰ δ' ἄλλως, θὰ ὑποστῇτε τὴν ἴδια κόλασι μ' αὐτούς».

- Γέροντα εἶναι σημαντικὴ ἡ ἀκριβὴς καὶ ἀνόθευτη τήρηση τῆς πίστεως; Πρέπει νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν διατήρησή της; Διαβάζουμε στὸ βίβιο τοῦ Μεγάλου Παϊσίου, 19 Ἰουνίου, τὰ ἐξῆς: Ἔστειλε τὸν ὑποτακτικὸ του γιὰ μία δουλειὰ ὁ Ἅγιος. Καὶ στὸ δρόμο ὁ ὑποτακτικὸς βρῆκε ἕνα Ἑβραῖο. Τοῦ λέει ὁ Ἑβραῖος ὅτι ὁ Μεσσίας δὲν

γεννήθηκε ακόμη, τὸν περιμένουμε. Καὶ ὁ ὑποτακτικὸς εἶπε: - Μπορεῖ νὰ εἶναι κι ἔτσι. (Δὲν συμφώνησε ἀπόλυτα). Κι ὅταν γύρισε στὸν γέροντά του, τὸν Ἅγιο, νὰ βάλει μετάνοια τοῦ λέει: - Δὲν σὲ γνωρίζω ποιὸς εἶσαι; Μὲ αὐτὸν τὸν λόγο ποὺ εἶπε ἔφυγε ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Θὰ ἀναφερθοῦμε καὶ πάλι στὸν Μέγα Ἀθανάσιο. Χρόνια ὀλόκληρα ταλαιπωρήθηκε. Πῆγε ἐξορία. Ἀκόμη καὶ ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος τὸν ἐξόρισε, γιατί παρασύρθηκε ἀπὸ τὸν Εὐσέβιο Νικομηδείας καὶ ἀπὸ τὴν ἀδελφή του ποὺ εἶχε τὰ φρονήματα τῶν ἀρειανῶν. Γιὰ ἓνα ι (γιῶτα) ἀγωνίστηκε! Λέγαν οἱ ἀρειανοὶ ὅτι ὁ Υἱὸς εἶναι ὁμοιούσιος μὲ τὸν Πατέρα. Ὁ Ἅγιος τοὺς ἔλεγε ὅχι ὁμοιούσιος ἀλλὰ ὁμοούσιος. Ἔχουν τὴν ἴδια οὐσία. Τὰ Τρία Θεῖα Πρόσωπα πανύψιστα, στηρίζονται στὴ μία καὶ αὐτὴ Θεῖα οὐσία. Κι ἔφερνε γιὰ παράδειγμα, ὁ σκύλος μοιάζει μὲ τὸ λύκο, ὁ σκύλος, ὅμως δὲν εἶναι λύκος. Ὁ χαλκὸς μοιάζει μὲ τὸ χρυσό, ἀλλὰ ὁ χαλκὸς δὲν εἶναι χρυσός. Ὁ ἄργυρος μοιάζει μὲ τὸν κασσίτερο, ὅμως ὁ ἄργυρος δὲν εἶναι κασσίτερος. Καὶ γιὰ ἓνα ι (γιῶτα) ἀγωνίστηκε καὶ πῆγε τόσα χρόνια ἐξορία. Δὲν μποροῦμε νὰ προδώσουμε τὴν πίστη μας καὶ νὰ ἀρνηθοῦμε καὶ τὸ παραμικρό.

Ὑπὸ προϋποθέσεις θὰ δεχθοῦμε τὸν Πάπαν

- Γέροντα ὑπάρχει περίπτωση νὰ δεχθοῦμε κάποτε τὸν Πάπα καὶ τοὺς παπικούς;

Τὸν Πάπα θὰ τὸν δεχθοῦμε καὶ θὰ ἐνωθοῦμε, ὅταν ἀρνηθεῖ ὅλες τὶς αἰρετικές δοξασίες του καὶ παραδεχτεῖ ὅ,τι δέχεται ἡ Ἐκκλησία μας. Τότε θὰ ἐνωθοῦμε. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι πάρα πολὺ δύσκολο. Μπορεῖ κάποτε ὁ ἥλιος νὰ πάψει νὰ ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ καὶ νὰ πάει ἀπὸ τὴ Δύση νὰ βγαίνει, ὁ Πάπας ὅμως ποτὲ δὲν θὰ ἀρνηθεῖ τὸ Πρωτεῖο, ποτὲ δὲν θὰ ἀρνηθεῖ τὸ ἀλάθητο, ποτὲ δὲν θὰ ἀρνηθεῖ τὸ Filioque (Φιλιόκβε). Μπορεῖ σὲ ἄλλα μικρότερα νὰ κάνει ὑποχωρήσεις, ἀλλὰ σὲ αὐτὰ δὲν θὰ κάνει ποτὲ ὑποχώρηση. Τὸ Filioque (Φιλιόκβε) εἶναι αἵρεση. Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ καταδίκασαν σὰν αἵρεση. Εἶναι αἵρεση. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐκπορεύεται μόνον ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν Υἱό. Στὴν Ἁγία Τριάδα ὑπάρχει μοναρχία κι ὄχι διαρχία.

Αἱ συμπροσευχαί, ὁ 4ος Ἀποστολικὸς Κανὼν καὶ ὁ Ἅγιος Σπυρίδων

- Γέροντα μερικοὶ κληρικοὶ μᾶς λένε πὼς μποροῦμε νὰ συμπροσευχόμαστε μὲ καθολικούς. Πὼς δὲν ὑπάρχει τίποτε κακὸ νὰ προσεύχεται ἓνας ἐδῶ κι ἓνας ἐκεῖ (δίπλα- δίπλα).

Τὸ 1716 οἱ Τοῦρκοι πολιορκήσαν τὴν Κέρκυρα κι ἀπ' τὴν ξηρὰ κι ἀπὸ τὴ θάλασσα. Ὁ ἅγιος Σπυρίδωνας ἔσωσε τότε θαυματουργικὰ τὴν Κέρκυρα. Ὁ διοικητὴς τοῦ νησιοῦ, Ἀνδρέας Πιζάνης, θέλοντας νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἅγιο γιὰ τὴ σωτηρία, ἀποφάσισε νὰ στήσῃ στὸν ναὸ τοῦ ἁγίου ἓνα θυσιαστήριο, ἓνα ἀλτάριο, γιὰ νὰ γίνεται ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ μυστήριό τῆς

Θείας Εὐχαριστίας κατὰ τὸ Λατινικὸ δόγμα, δίπλα στὴν Ἁγία Τράπεζα τῶν Ὁρθοδόξων. Κι ἐκεῖ θὰ γινόταν ἀπὸ Λατῖνο ἱερέα ἢ θεία Λειτουργία. Ὁ ἅγιος Σπυρίδων παρουσιάστηκε δυὸ νύκτες συνεχόμενες στὸν ὕπνο τοῦ Πιζάνη μὲ ἑνδυμα ὀρθόδοξου μονάχου καὶ τοῦ εἶπε νὰ μὴ τὸ κάνει, διαφορετικὰ θὰ τὸ μετάνοιωνε. Ὁ διοικητὴς δὲν ἔκανε ὑπακοή. Τὸ ἄλλο βράδυ ὁ σκοπὸς στὴν εἴσοδο τοῦ φρουρίου κοντὰ στὴν πυριτιδαποθήκη βλέπει κάποιο μοναχὸ νὰ προχωρεῖ μ' ἓνα δαυλὸ ἀναμμένο στὸ χέρι καὶ νὰ μπαίνει στὸ Φρούριο. Τοῦ φώναξε: «Ποιὸς εἶσαι;». Ἄκουσε «Εἶμαι ὁ Σπυρίδων». Τὸ φρούριο τινάχτηκε στὸν ἀέρα μὲ ὅλα τὰ γύρω σπίτια. Σκοτώθηκαν χίλια ἄτομα καὶ ὁ Πιζάνης. Δὲν γίνεται ἡ Ὁρθοδοξία νὰ ἀναμιγνύεται μὲ τὸν Παπισμὸ. Δὲν γίνεται. Δὲν μπορούμε νὰ συμπροσευχόμαστε μὲ αἰρετικούς. Αὐτὸ τὸ ἀπαγορεύουν οἱ ἱεροὶ κανόνες. Οὔτε νὰ δεχόμαστε μέσα στὴν Ἐκκλησία καθολικούς. Οὔτε νὰ τοὺς δίνουμε ἀντίδωρο. Ὁ 45ος Ἀποστολικὸς Κανὼνας λέει: «Ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος, αἰρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω, εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαί τι, καθαιρείσθω». (Ἄν κάποιος Ἐπίσκοπος, Πρεσβύτερος ἢ διάκονος μὲ τοὺς αἰρετικούς συμπροσευχηθεῖ μόνον, νὰ ἀφορίζεται, κι ἂν ἐπέτρεψε σὲ αὐτοὺς ὡς κληρικοὶ νὰ πράξουν κάτι, τότε νὰ καθαιροῦνται οἱ ὀρθόδοξοι ποὺ τὸ ἐπέτρεψαν).

Ἄρα ὁ Πατριάρχης ποὺ ἔφερε στὴ θρονική γιορτὴ τὸ 2006 τὸν Πάπα, τὸν ἔβαλε μέσα στὴ Θεία Λειτουργία καὶ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ πεῖ τὸ Πάτερ ἡμῶν, σύμφωνα μὲ αὐτὸν τὸν 45ο Ἀποστολικὸ Κανόνα εἶναι ἀφορισμένος καὶ καθηρημένος δυνάμει. Ἐνεργεῖα πρέπει νὰ γίνει μία σύνοδος νὰ τὸν βγάλει.

Δὲν ἔχουν Ἱερωσύνη

- Γέροντα Γαβριήλ εἶναι μερικοὶ ἱερωμένοι ποὺ λένε ὅτι οἱ παπικοὶ ἔχουν ἱερωσύνη. Τί ἀπαντᾷμε σὲ αὐτούς;

Ὅχι δὲν ἔχουν ἱερωσύνη. Τὸ λένε οἱ Ἅγιοι. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος στὸ Πηδάλιο λέει: οἱ παπικοὶ εἶναι ἀβάπτιστοι, εἶναι παμπάλαιοι αἰρετικοί. Πῶς ἔχουν ἱερωσύνη; Κι ὕστερα ρωτᾷμε τοὺς ἱερεῖς αὐτοὺς ποὺ λένε ὅτι οἱ παπικοὶ εἶναι ἐκκλησία καὶ πρέπει νὰ ἐνωθοῦμε καὶ τοὺς βάζουν μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς δίνουν ἀντίδωρο:

Ὅταν τελοῦν τὴν Θεία Λειτουργία καὶ λένε τὶς εὐχὲς τῶν κατηχομένων τί λένε ἐκεῖ πέρα; Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε... οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε... ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχομένων. (Ὅσοι εἴσατε κατηχούμενοι νὰ πηγαίνετε... οἱ κατηχούμενοι νὰ πηγαίνετε... ὅσοι εἴσατε κατηχούμενοι, νὰ πηγαίνετε. Κανένας ἐδῶ ἀπὸ τοὺς κατηχούμενους). Τί εἶναι οἱ κατηχούμενοι; Εἶναι γραμμένοι στὰς δέλτους τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατηχοῦνται καὶ σὲ λίγο θὰ γίνουν καὶ αὐτοὶ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Κι ὅμως οὔτε αὐτοὺς ἡ Ἐκκλησία τοὺς ἀφήνει νὰ πάρουν μέρος σὲ ὅλη τὴ Θεία Λειτουργία. Ὅταν κάνετε τὴ Θεία

Λειτουργία, θέατρο παίζετε; Δεν πιστεύετε σὲ αὐτὰ ποὺ λέτε; Πῶς θὰ βάλλεις ἓνα αἰρετικὸ καὶ θὰ τοῦ δώσεις ἀντίδωρο;
Ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς: Ὁ Πατριάρχης ὁ Ἀθηναγόρας ἔκανε τὴν ἄρση τῶν ἀναθεμάτων. Καὶ κοιμήθηκε. Ὁ πατὴρ Θεόκλητος ὁ Διονυσιάτης ζοῦσε, κι ἐμφανίστηκε ἓνα βράδυ στὸν ὕπνο του σὰν ἀρκούδα ὁ Ἀθηναγόρας, καὶ λέει στὸν Θεόκλητο: - Θεόκλητε, Θεόκλητε, τί ἔκανα, τί ἔκανα...

Ἐχθροὶ Θεοῦ καὶ Παναγίας

Γέροντα ποιό εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς αἵρεσης στὸν ἄνθρωπο;
Κάποτε πῆγαν στὸν ἄββᾶ Ἀγάθωνα οἱ πατέρες νὰ τὸν πειράξουν. Τοῦ λένε εἶσαι πόρνος. Εἶμαι ἀπαντάει. Εἶσαι γαστρίμαργος. Εἶμαι. Εἶσαι θυμώδης. Εἶμαι. Εἶσαι τοῦτο. Εἶμαι. Εἶσαι αἰρετικός. Ἀντέδρασε! Τοῦ λένε γιατί τὸ ἔκανες αὐτό; Αὐτὰ ὅλα ποὺ μοῦ εἶπατε προηγούμενα δὲ μὲ χωρίζουν ἀπὸ τὸ Θεό. Ἡ αἵρεση μὲ χωρίζει ἀπὸ τὸ Θεό. Οἱ αἰρετικοὶ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας. Δὲν πρέπει νὰ ἔχουμε μὲ αὐτοὺς φιλίες. Ὁ Πάπας εἶναι ἀρχιαιρεσιάρχης. Εἶναι Ἀντίχριστος. Πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου. Ὅργανο τοῦ Σατανᾶ. Διαβάστε τὰ ἀναθέματα. Δεῖτε τί ἀναθέματα ἔχει ἡ Ἐκκλησία τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Τί ἀναθέματα ἔχει γι' αὐτοὺς τοὺς αἰρετικούς.

Τὸ βιβλίον τοῦ Ὁσίου Νήφωνος

Γέροντα στὰ ζητήματα τῆς πίστεως ὁ Θεὸς πῶς θέλει τὸν ἄνθρωπο;
Ἀναφέρεται σὲ ἓνα βιβλίον τοῦ ὁσίου Νήφωνος τὸ ἐξῆς: Πῆγε ἓνας στὸν Ἅγιο καὶ λέει· εἶμαι λυπημένος, ποὺ χάθηκε ὁ βασιλιάς Σολομὼν μὲ τόση σοφία. Λέει κι ὁ Ἅγιος· κι ἐγὼ εἶχα αὐτὴν τὴ λύπη. Ὁ ἐπισκέπτης τότε πίεξε τὸν Ἅγιο νὰ τοῦ πεῖ κάτι ἐπάνω σὲ αὐτὸ τὸ θέμα. Ἀφοῦ τὸν πίεσε πολὺ, τοῦ λέει κι ἐγὼ εἶχα αὐτὴν τὴν γνώμη πῶς ὁ Σολομὼν χάθηκε, ἀλλὰ μοῦ ἐμφανίστηκε ὁ Χριστὸς καὶ μοῦ λέει: - Δὲ χάθηκε ὁ Σολομὼν, ὅπως ἐσεῖς νομίζετε. Παρασύρθηκε μὲν ἀπὸ τὶς παλλακίδες κι ἵδρυσε εἰδωλεῖα κι ἔκανε ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ἀλλὰ ρητὰ δὲν μὲ ἀρνήθηκε. Κι ἐγὼ σὰν Θεὸς ποὺ εἶμαι καὶ σώζω ὅσους θέλω, πῆρα ὑπόψιν μου πῶς τόσα χρόνια βασανίστηκε καὶ στὸν Ἄδη καὶ τὸν ἔσωσα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει σὲ μία ἐπιστολὴ του (Ἑβρ. 11, 32-33)· «ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν». Ὁ Σαμψὼν εἶχε πέσει σὲ σαρκικὴ ἁμαρτία μὲ τὴ Δαλιδά, μία εἰδωλολάτρισσα. Καὶ ὅμως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὸν κατατάσσει μεταξὺ τῶν σεσωσμένων, γιατί δὲν ἀρνήθηκε τὴν πίστη του.

Ὁ Θεὸς θὰ κρίνει μὲ ἐπιείκεια τοὺς χριστιανοὺς ποὺ ἔχουμε ἀδυναμίες καὶ ἀγωνιζόμαστε καὶ μετανοοῦμε. Στὰ θέματα ὅμως τῆς πίστεως θὰ εἶναι πολὺ αὐστηρὸς. Δὲν θὰ σωθεῖ κανένας ποὺ θὰ ἀρνηθεῖ τὴν πίστη του. Ἐστω καὶ τὸ παραμικρὸ νὰ κάνει, τὴν παραμικρὴ παραχώρηση.

Παράνομα τὰ Παγκόσμια Συμβούλια Ἐκκλησιῶν

Λέει γέροντα μία μερίδα τοῦ κλήρου πῶς καλὰ κάνει ὁ Πατριάρχης καὶ κινεῖται μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἀπέναντι στοὺς παπικούς. Γιατὶ ἂν ἐνωθοῦμε, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ (τοὺς ὁποίους μερικοὶ ἤδη τοὺς θεωροῦν κατηχούμενους!) θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ὀρθότητα τῆς πίστεώς μας καὶ θὰ γίνουν ὀρθόδοξοι;

Τὸ εἶπαμε στὴν ἀρχή. Μπορεῖ ὁ Ἥλιος νὰ πάψει νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν Ἀνατολή καὶ νὰ πάει νὰ βγαίνει στὴ Δύση, μπορεῖ κάποτε νὰ γίνει αὐτό.

Ὁ Πάπας ποτὲ δὲν θὰ ἀρνηθεῖ τὸ ἀλάθητο, τὸ πρωτεῖο, τὸ Filioque (Φιλιόκβε). Ποτὲ δὲν θὰ ἀκολουθήσει ἐμᾶς ὁ Πάπας, ἀλλὰ ἔχει ἀπαίτηση ἐμεῖς νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουμε.

Τί λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὸν Τίτο; «Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ» (Τίτ. 3, 10). Τὰ Παγκόσμια

Συμβούλια Ἐκκλησιῶν ποὺ γίνονται εἶναι παράνομα, γιατί δὲν παίρνουμε ἐντολὲς ἀπὸ τὸν οὐρανό. Δὲν ἤξερε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τί ἔγραφε;

Ἕνας αἵρετικὸς δὲν γυρίζει ποτέ, ἂν δὲν ἐπέμβει Θεὸς νὰ τὸν φωτίσει.

«Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ».

Φεῦγε, παράτησέ τον. Μὴ ἀσχολεῖσαι μαζί του καὶ κάνε προσευχή νὰ τὸν φωτίσει ὁ Θεός.

Τὸ κοινὸν Ποτήριον

Γέροντα, ὅταν φτάσουμε στὸ κοινὸ ποτήριο, νὰ κοινωνοῦμε ἐμεῖς ἀπὸ καθολικοὺς καὶ οἱ καθολικοὶ ἀπὸ ἐμᾶς, ὅταν φτάσουμε στὸ σημεῖο νὰ γίνεται μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ Πάπα στὶς ὀρθόδοξες Θεεῖες

Λειτουργίες, τότε τί πρέπει νὰ κάνουμε;

Θὰ χωρίσουμε ἀπὸ αὐτοὺς καὶ δὲν θὰ ἔχουμε καμιὰ ἐπικοινωνία μαζί τους, γιατί ἂν τοὺς ἀκολουθήσουμε, θὰ πᾶμε μαζί τους στὴν κόλαση.

Εὐχόμεθα νὰ εἶναι Ὀρθόδοξοι καὶ νὰ μὴ εἶναι Μασόνοι

Γέροντα πιστεύουν μερικοὶ ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ οἱ ἄλλοι Πατριάρχες, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πολλοὶ Ἐπίσκοποι δὲν εἶναι Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι ἀλλὰ εἶναι Μασόνοι ὑψηλόβαθμοι καὶ δὲν πιστεύουν στὸ Θεό. Λένε, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι αὐτοὶ Ὀρθόδοξοι, ἀφοῦ ἀσυστόλως καὶ ἀδεῶς παραβαίνουν τοὺς Ἀποστολικοὺς Κανόνες, τοὺς κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν συνόδων, ἀπορρίπτουν καὶ ἀθετοῦν τὴ διδασκαλία τῶν μεγάλων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας;

Ἀναρωτιοῦνται μήπως τελικὰ δὲν πιστεύουν στὸ Θεό, στὴν ἀθάνα ασία τῆς ψυχῆς, στὸν ἀόρατο κόσμος, τοὺς Ἀγγέλους καὶ τοὺς δαίμονες, στὴν Κόλαση καὶ στὸν Παράδεισο, στὴ μέλλουσα Κρίση καὶ ἀνταπόδοση;

Μήπως ὅλα αὐτὰ τὰ θεωροῦν παραμύθια;

Εὐχόμεθα νὰ εἶναι Ὀρθόδοξοι καὶ νὰ πιστεύουν στὸ Θεό. Μακάρι νὰ μὴ εἶναι μασόνοι καὶ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας, καὶ ἀντίχριστοι. Ἄν

αὐτοὶ εἶναι ὄντως μασόνοι καὶ ἄθεοι καὶ ἄπιστοι μὲ τὰ ὑψηλὰ διάσημά
τους, θὰ καταλάβουν τὰ φρικτότερα μέρη τῆς Κολάσεως.

Τὰ ἀπαισιώτερα καὶ τὰ πλέον ἀποτρόπαια ὀνόματα Ἀρχιερέων ποὺ
γνώρισε ὁ κόσμος σὲ ὅλες τὶς προχριστιανικὲς καὶ μεταχριστιανικὲς
ἐποχὲς ἐν τῇ ροῇ τῶν αἰώνων εἶναι δύο: Ἄννας καὶ Καϊάφας,

Χριστοκτόνοι καὶ Θεοκτόνοι.

Ἀπευθυνόμενος κανεὶς πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο
μὲ ἀμείωτο τὸ σεβασμὸ πρὸς τὸν πάνσεπτο Οἰκουμενικὸ Θρόνο, πηγῇ
καὶ ἀμύντορα τῶν Ὁρθοδόξων δογμάτων μέχρι τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνος
θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοῦ εἰπεῖ:

Παναγιώτατε,

Οἱ λειτουργικὲς αὐτὲς φιέστες καὶ τὰ ὅσα ἀπαράδεκτα ὑπογράφονται ὡς
συμφωνίες καὶ ὡς δῆθεν θεολογικὰ κείμενα, ὑπενθυμίζουν τὸ Ἰουδαϊκὸν
Συνέδριον τοῦ Καϊάφα. Τὸ παράνομον ἐκεῖνο Συνέδριον εἰς τὸ ὁποῖον
συνεφωνήθη ἡ Σταύρωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πράγματι,
βλέποντας κανεὶς καὶ μελετῶντας τὶς ὅλες κινήσεις, φέρει εἰς τὸν νοῦν
του τὰ ὅσα, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀναφέρει ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή:
«Ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας»
(Ἑβρ. 6, 6). Τοῦτο, δηλαδὴ ἡ Ἀνασταύρωσις τοῦ Χριστοῦ συμβαίνει
διότι ἂν καὶ ὑφίσταται ἡ πίστις εἰς τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, ὅμως ὅταν
ἀλλοιοῦται ἡ ἀκριβὴς Δογματικὴ διδασκαλία, ὅπως αὐτὴ τὴν κατέχει ἡ
Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, τότε ἡ ἀπλή πίστις δὲν ὠφελεῖ καὶ δὲν ὁδηγεῖ
τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν σωτηρίαν.

Καὶ ὁμολογουμένως ὁ Οἰκουμενισμὸς μὲ ὅλα του τὰ παρελκόμενα
καταλύει τὴν Μοναδικὴ Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία διασφαλίζεται
διὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀναλλοιώτου Ὁρθοδόξου Δογματικῆς μας
διδασκαλίας. Ἄλλωστε ὅπως γράφει καὶ ὁ Ἅγ. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος
στὴν καθολικὴ του ἐπιστολή: «Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστὶ· καλῶς
ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουν» (Ἰακ. 2, 19).

Φέρεσθε ὡς σύγχρονοι «Ἄννες καὶ Καϊάφες». Στὶς φοβερὲς καὶ
ἀντορθόδοξες ἐνέργειες, δηλώσεις σας κ.λπ., ποὺ ἐμεῖς ἀντιδροῦμε καὶ
δὲν δεχόμεθα, φυσικά, ἐνῶ Ἑσεῖς δὲν διαρρηγνύετε τὰ ἱμάτιά σας, ὅμως
ἄλλοτε ἱεροκρυφίως, ἄλλοτε φανερῶς, πιέζετε, ἐπιπλήττετε, ἀπειλεῖτε
κ.λπ. ἡμᾶς τοὺς ὄντως Ὁρθοδόξους καὶ μᾶς ἔχετε βαπτίσει
ἀντιοικουμενιστάς, φονταμενταλιστάς κ.λπ. Θέλετε δηλαδὴ νὰ
συμφωνήσωμε καὶ νὰ ποῦμε «Ἄρον, ἄρον ἔνωσον ἡμᾶς, μὲ τὴν παπικὴν
πλάνην» ὅπερ ἐστὶ Ἄρον, ἄρον Σταύρωσον Χριστὸν πάλιν καὶ πολλάκις.
Ὁ παπισμὸς ἰσχυρίζεται ὅτι δέχεται τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μὲ
τὴν ἀλλοίωση καὶ τὴν μὴ ἀποδοχὴ τῶν Δογμάτων στὴν οὐσία ἀρνεῖται
καὶ ὑβρίζει τὴν Θεότητα. Ἐμεῖς δὲν συμφωνοῦμε καὶ δὲν πρόκειται νὰ
δεχθοῦμε τὰ ὅσα πράττετε καὶ σχεδιάζετε.

Ἐμεῖς δεχόμεθα τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων μας καὶ κηρύττουμε τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ορθόδοξος Τύπος, 16/1/2015